

РЕШЕНИЕ

№ 2767

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10259** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е във връзка с подадена жалба от З. В. З., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ф., срещу Заповед № 3282з-4394/02.10.2023г., издадена от ВПД Директор – главен комисар А. З.. С оспорената заповед, на основание чл. 204, т. 3, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение в МВР на държавен служител.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради допуснати съществени нарушения на процесуални правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на закона. Сочи се, че фактическата обстановка е неправилно описана, като дори жалбоподателят и адресат на заповедта не е правилно индивидуализиран. Моли се за отмяна на заповедта и се претендира присъждането на направените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез представител по пълномощие поддържа жалбата и иска заповедта да бъде отменена. Претендира разноски.

Ответникът - директор на Главна дирекция „Гранична полиция“, чрез процесуален представител юрк. К. оспорва жалбата и иска същата да бъде отхвърлена. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от адвокатско възнаграждение. Депозира писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, в частност справката от кадровото дело /досие/ на служителя, че З. В. З. заема длъжността „младши инспектор“ водач на оперативен автомобил I степен в група „Оперативен дежурен център“ от сектор „Регионален координационен център“ към Регионална дирекция „Гранична полиция“ – Аерогари при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР. По време на службата му в МВР З. В. З. е награждаван с „писмена похвала“ от началника на РГС през 2005, 2007 и 2008г., от ВНД директор на РДГН-Аерогари през 2012 и 2022г.

Във връзка с постъпили предварителни данни от комисар П. С., директор на Регионална дирекция „Гранична полиция“ (РДГП) – Аерогари, отразени в Предложение рег. № 4064р-8285/14.06.2023г., със Заповед № 3282з-2563/15.06.2023г. е образувано дисциплинарно производство по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР и е временно отстранен от длъжността си З. В. З..

Данните, съдържащи се в предложението са за това, че в хода на извършена проверка на отчетността по експлоатацията на автомобилната техника, зачислена в сектор „Логистика“ на РДГП-Аерогари и разходваното гориво спрямо изминалия пробег на служебните автомобили на РДГП-Аерогари за периода от 01.01.2022г. до 31.05.2023г., разпоредена със заповед № 4064з-501/02.06.2023г. на ВПД директора на РДГП-Аерогари, е установено извършено нарушение на служебната дисциплина от младши инспектор З. З., отразени в докладна записка № 4064р-8183/12.06.2023г.

В приложените към извършената проверка материали е установено, че жалбоподателят на 11.04.2023г. е извършил двукратно зареждане на съдове с гориво (в 06:31 ч. на бензиностанция Л. - Б007 С. и в 17:36 ч. на бензиностанция Л.- В056 Горни Б.), намиращи се в автомобил, който не е собственост на РДГП Аерогари (А. Д. СВ 8127 ГС) и последващо заплащане на зареденото гориво със служебна карта № [ЕГН], както и нерегламентирано използване на служебните карти за безналично плащане на гориво, изразяващо се зареждане на съдове с гориво (в 10:10 ч. на бензиностанция Б056 Горни Б.), намиращи се в служебен автомобил Форд Фиеста ДКН С., собственост на РДГП-Аерогари и последващо заплащане на зареденото гориво със служебна карта № [ЕГН].

Гореописаните действия са установени от извършените прегледи на записите на системата за видеонаблюдение на бензиностанции Л., а именно Б077 (С.) и Б056 (Горни Б.) за дата 11.04.2023г. тъй като след извършване на проверка на отчетните документи по пътни книжки са установени несъответствия на зареденото гориво с карти за безналично плащане към „Лукойл България“ ЕООД, отчетните касови бонове за извършено зареждане и средния разход на автомобилите, използвани от служители на РДГП-Аерогари, поради което за изясняване па установените несъответствия на 07.06.2023г. към проверката с протокол за доброволно предаване от 11.05.2023г. е приобщен оптичен носител SD ROM, предоставен от господин Н. Н. - служител на „Лукойл България“ ЕООД .

Изготвена е видео-техническа и лицево-идентификационна експертна справка № 720 от 30.06.2023г. на база приобщените към материалите записи от системата за

видеонаблюдение на бензиностанции „Л.“ Б077 (С.) и Б056/Горни Б./ на оптичен носител DVD- R диск „Verbatim“, предоставени от Н. Н. - служител на „Лукойл България“ ЕООД и справка от АИС БДС с № 4064р-8654/23.06.2023г. за лице З. В. З., ЕГН [ЕГН], с която е доказана самоличността на младши инспектор З.. От справка в АИС за МПС № 4064р-8974/2023г. е установено, че автомобил марка "А. А4 А." с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на младши инспектор З. З..

На служителя е предоставена възможност да упражни правото си на защита по чл. 205, ал. 3, чл. 205, ал. 8, т. 6, във вр. с ал. 10 от ЗМВР, като на 18.06.2023г. е връчена покана № 4064р-8353/15.06.2023г. за запознаване със заповед № 3282з-2536/15.06.2023г. за образуване на дисциплинарно производство, като са му разяснени правата по чл. 207, ал. 8 отЗМВР. При запознаването служителя е посочил, че допълнително ще предостави данните на адвокат, който ще поеме защитата му.

В указания срок в поканата, служителят е депозирал обяснения с рег. № 4064р-8379/16.06.2023г., в които заявява, че по време на изпълнение на служебните си задължения е установил, че служебните автомобили на РДГП-Аерогари реализират икономия на гориво, която той е решил да ползва за свои нужди в продължение на около три години. Служебното гориво в количество от около 100 литра месечно е зареждал в съдове и в неговите лични автомобили „Пежо 307" с рег. [рег.номер на МПС] , „А. А4 А." с рег. [рег.номер на МПС] и ползвания джип „Р.“, като е заплащал със служебна карта за безналично плащане на бензиностанции „Л.". Присвоеното излишното гориво е продавал на познати от родния му край /село Д. Л., обл. В./ на цени по-ниски с около 80 стотинки от тези на бензиностанциите в района. Давал е бензиново гориво и безвъзмездно на баща си. Служителят твърди, че преди около две години и половина Г. Г., „отговарящ за автотранспорт“ от сектор „Логистика“ го е уведомирал, че е запознат за нерегламентирано ползване на служебно гориво и е поискал от З. да взема част и за него. Младши инспектор З. заявява, че е давал пари в брой на Г. в размер на около 200 лева в рамките на около 10 месеца, е оглед на това същия да отчита регулярно и коректно (без реализираната икономия от гориво) пътните книжки на служебните автомобили на РДГП-Аерогари. Видно от депозираните от служителя обяснения, Г. Г. е бил в отпуск през по- голяма част от 2022г., но въпреки това е отчитал в дома си разходите в пътните книжки.

Жалбоподателят подава и писмени обяснения/ възражения с вх. № 406400-1668/23.06.2023г., където е оттеглил всички дадени от него обяснения без присъствието на адвокат, като е заявил, че не е бил запознат с писмените доказателства по образуваното дисциплинарно производство. Заявил е, че желае да бъде подпомаган в защитата от упълномощен адвокат г-жа Е. Ф. с искане да му бъдат предоставени заверени копия на всички материали от дисциплинарното производство. Категорично е отрекъл извършването на твърдяното в заповедта за образуване на дисциплинарното производство.

С протокол рег. № 4064р-10333/02.08.2023г. председателят на Д. е предоставил на младши инспектор З. копия на събраните материали от дисциплинарно производство. На 02.08.2023г. ма служителя е връчена покана № 4064р-10318/01.08.2023г. за запознаване със заповед № 3282з-2938/13.07.2023г. за удължаване срока на дисциплинарното производство. В поканата младши инспектор З. е посочил срок до 09.08.2023г. за депозиране на писмени обяснения или възражения. Видно от писмо № 4064р-10768/11.08.2023г., служителя в определения срок след връчване на покана № 4064р-103 18/01.08.2023г. не с депозирал писмени обяснения или възражения.

С покана № 4064р-11032/17.08.2023г. на служителя е предоставено правото му за запознаване с обобщена справка № 4064р-11028/17.08.2023г. и материалите, събрани в хода на извършеното дисциплинарно производство. Същата е връчена на служителя на 18.08.2023г. върху която служителят собственооръчно е отразил запознаването си, както с обобщената справка, така и с всички материали от извършеното дисциплинарно производство.

След запознаване с обобщена справка № 4064р-11028/17.08.2023г. младши инспектор З. е депозирал писмено обяснение № 4064р-11 141/21.08.2023г. до директора на ГДПП, в което е заявил, че в хода на извършената проверка на отчетността по експлоатацията на автомобилната техника, зачислена в сектор „Логистика“ и разходваното гориво спрямо изминалия пробег на РДПП - Аерогари, са установени несъответствия при отчитането на касовите бонове за извършено зареждане и средния разход на автомобилите. Посочил е, че въпреки констатираните несъответствия при отчитането на изразходваното гориво никъде в обобщената справка не са изложени данни, които да доказват несъответствия, както и че никъде не е посочено кое лице има задължение за отчитане на изразходваното гориво.

Според него няма разминаване между зареденото количество гориво с управляваните от служителя автомобили. Твърди, че на видеозапис от камерите на бензиностанции „Л.“ се вижда лице, за което се твърди, че е младши инспектор З., което се вижда, че зарежда гориво във външни съдове. Служителят счита, че посочения по-горе видеозапис е изискан преди изобщо да бъде образувано дисциплинарното производство и приобщаването му към настоящото производство е в нарушение на „правилата“, като се явява единствено доказателство върху които се базират изводите на Д.. Същото не е приобщено по предвидения в Инструкция № 8121з-877/06.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР ред и според З. не следва да се кредитира по настоящото производство. Твърди, че в обобщена справка се говори за несъответствие в отчитането на горивото, като никъде не е посочено разминаване в описаните в пътните книжки километри, заредено гориво и разход на горивото. Заявява, че поради голямата му натовареност, свързана с командировки и пътувания в страната, за да спести по-чести ходения до бензиностанции, зарежда гориво в туби, които в последствие сипва в резервоарите на служебните автомобили. В заключение счита, че следва да се прекрати воденото срещу него дисциплинарно производство и да бъде възстановен на заеманата от него длъжност.

В резултат на така възприетата фактическа обстановка е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 3282з-4394/02.10.2023г., издадена от ВПД Директор – главен комисар А. З.. С оспорената заповед, на основание чл. 204, т. 3, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР и чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл.226, ал.1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение в МВР на държавен служител. Същата е редовно връчена лично срещу подпис на държавния служител на 05.10.2023г.

По делото е приобщена административната преписка по издаването на оспорения административен акт, в т.ч. и един бр. електронен носител- CD.

В хода на съдебното оспорване жалбоподателят е ангажирал гласни доказателства, събрани чрез разпит на свидетеля С. Й. Н.-И..

От показанията ѝ се установява, че жалбоподателят е бил нейн колега в периода от

2019г. до 2023г. Те е работила в сектор „Логистика. СВ посочва, че разход на гориво и отчет на километри се прави от началник автотранспорт към отдел „Логистика“ и жалбоподателят не е имал задължението да изготвя такива справки. Служебните автомобили са се зарежали от водача на автомобила лично, на бензиностанция с картите, които са безлимитни. Същата е ставала свидетел на зареждане на гориво и по друг начин. Лично с жалбоподателя есента на 2022г. им се случило да закъсат с автомобил за гориво. Уведомили са по надлежен ред и са получили устно разпореждане да заредят в туба. Много често се е случвало да се прави смяна на автомобили. За зареждането по друг начин няма разпореждане или документ, устно им се е казвало по телефона.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт не само на посочените от жалбоподателя основания, а на всички основания по чл.146 АПК като преценява дали е издаден от компетентен орган, спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалните и материално правните разпоредби по издаването и съобразен ли е с целта на закона.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ при МВР. Разпоредбата на чл. 204, т. 3 от ЗМВР предвижда, че за всички наказания по чл. 197 от МВР за служителите на младши изпълнителски длъжности, за стажантите за постъпване на младши изпълнителски длъжности, а за служителите от висши ръководни, ръководни и изпълнителски длъжности – наказанията по чл. 197, ал. 1, т. 1-3 ЗМВР, заповедта се издава от ръководителите на структурите по чл. 37 от ЗМВР, какъвто е директорът на Главна дирекция „Гранична полиция“ (чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗМВР).

Спазени са изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, както и срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР и чл. 205, ал. 6 от ЗМВР. Процесното дисциплинарно нарушение е извършено на 11.04.2023г., а заповедта е издадена на 02.10.2023г. Съгласно чл. 196, ал. 1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В случая дисциплинарнаказващия орган е установил извършването на нарушението, когато материалите от дисциплинарното производство са постъпили в Главна дирекция „Гранична полиция“ на 13.09.2023г. Именно от тази дата са започнали да текат сроковете по чл. 195 ЗМВР и към датата на издаване на заповедта същите не са изтекли.

Съдът намира, че дисциплинарно наказващият орган /ДНО/ е спазил и императивното правило на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, според който е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. По делото е безспорно установено, че на З. В. З. е връчена покана за даване на писмени обяснения и такива са депозираны от служителю.

По изложените съображения съдът счита, че в хода на дисциплинарното производство

не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосноват отмяната на оспорената заповед на това основание.

Установява се и факта, че при издаването на оспорения акт, от страна на издателя е допусната очевидна фактическа грешка, като е на едно място в заповедта е посочено името на друг служител със идентично собствено име и фамилия с това на жалбоподателя, но с различно бащино име. Настоящият съдебен състав намира, че тази техническа грешка не се отразява на валидността на издадения административен акт доколкото правото на защита на жалбоподателя не е засегнато и не е основание за отмяната му като незаконосъобразен само на това основание.

Нарушението, описано в заповедта, за което е ангажирана дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, не е доказано от събраните в хода на дисциплинарното производство пред органа доказателства.

Въз основа на фактите за извършеното нерегламентирано използване на служебните карти за безналично плащане на гориво, дисциплинарно наказващият орган е направил извод за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, т. 13, което е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и уронва престижа на службата.

Описаните в заповедта фактически обстоятелства са свързани с нарушение на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, уронващо престижа на службата, което представлява тежко нарушение на служебната дисциплина, за което се налага дисциплинарното наказание "уволнение". Според настоящия съдебен състав обаче, към момента на издаване на заповедта за уволнение, не са налице доказателства за уронване на престижа, които да свързват конкретното лице, в случая З. с извършеното престъпление кражба. В мотивите на Тълкувателно постановление №3 от 07.06.2007г. на ВАС по т. д. № 4/2007 г., е посочено, че под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Не е задължително престижът вече да е уронен. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. Не е необходимо деянието да е извършено на публично място. Но е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи. В случая деянието, за което е ангажирана отговорността на З. е станало достояние както на служителите на бензиностанциите, на които се е зареждало, а от там е възможно да е станало или да стане достояние и на други лица, като то безспорно е от такова естество, че се отразява негативно

върху авторитета на МВР като институция.

Същевременно, обаче, от събраните в хода на административното и съдебното производство, не се установява по безспорен и категоричен начин, че жалбоподателят е осъществил фактическия състав на кражба, доколкото не е безспорно установено, че горивото е използвано лично от лицето или трето лице, а не за служебни цели и зареждане на служебни автомобили. Изложените съображения в жалбата и в възраженията, подадени от жалбоподателя в хода на дисциплинарното производство се подкрепят и от свидетелските показания на свидетеля С. Й. Н.-И., която заявява, че се е случвало зареждането на служебните автомобили да е ставало по устно нареждане, както и при необходимост от гориво-служебните автомобили-да се зареждат с туби, а не на бензиностанция.

По делото от страна на ответника, не се опровергаха твърденията на жалбоподателя, че дисциплинарното разследване е проведено в нарушение на разпоредбите на чл. 207, ал. 3 и ал. 7 от ЗМВР, които задължават дисциплинарно-разследващия орган да извърши всички процедурни действия за пълно, всестранно и обективно разследване, и предостави на разследвания дисциплинарно държавен служител, не само изготвената обобщена справка, но и всички материали по дисциплинарната преписка за запознаване.

В конкретния случай, ДНО е допуснал нарушение на чл. 207, ал. 3 от ЗМВР, като от страна на дисциплинарно - разследващия орган не са предприети действия за установяване на дисциплинарното нарушение. Деянията, за които се твърди, че са извършени от наказания служител не са установени и доказани по несъмнен и безспорен начин в дисциплинарното производство. Следва да се отбележи, че дисциплинарното обвинение не може да почива на предположения и догадки. Описанието на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянието съставлява или не дисциплинарно нарушение и ако е така - то да бъде правилно квалифицирано, т. е. на тази основа да бъдат определени нарушените законови разпоредби. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, но също така описанието на деянието следва да изпълва конкретен състав на дисциплинарно нарушение.

В случая това не е направено. ДНО неправилно е установил фактическата обстановка по преписката, приемайки за безспорно установено, че с действията си жалбоподателят е нарушил етичните правила и принципи за поведение на държавните служители в МВР, без да изясни в какво се изразяват деянията. Направил е подробни описания и възпроизвеждане съдържанието на докладни записки, справки и протоколи и др. данни за записи от системата за видеонаблюдение на бензиностанции, но не е направил конкретни фактически установявания, свързани с действията на наказаното лице, които да изпълват състава на нарушението по чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР /съответно т. 15, т. 20, и т. 25 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР/, респ. представляващи тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение" по смисъла на т. 13 от ЗМВР, а деяния, несъвместими с етичните

правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата.

С оглед изложеното, настоящия съдебен състав намира, че посочените и цитирани в административния акт конкретни норми от ЗМВР и Етичния кодекс, обсъдени в контекста на извършеното нарушение сочат, че незаконосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на З.. В заповедта не са изложени обосновани и законосъобразни мотиви за тежестта на нарушението, настъпилите последици, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и формата на вината. Не е отчетено цялостното поведение на служителя съпоставено с тежестта на установеното дисциплинарно нарушение.

Установено е също, че жалбоподателят няма незаличени дисциплинарни наказания и от кадровата му справка е видно, че е награждаван, дисциплинарно-наказващият орган е наложил най-тежкото дисциплинарно наказание, предвидено в закона. Нормата на чл. 203, ал. 3 от ЗМВР регламентира, че дисциплинарно наказание "уволнение" се налага при тежки нарушения на служебната дисциплина. Съдът намира, че при явен превес на положителните характеристични данни на жалбоподателя и дългогодишен професионален стаж без да е имал дисциплинарни наказания до момента, наложеното дисциплинарно наказание е явно несправедливо и в противоречие с целта на закона. Очевидно процесната заповед е издадена при несъобразяване с принципа за съразмерност, уреден в чл. 6 от АПК, което прави атакуваната заповед незаконосъобразна - поради наличие на порок по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК.

С оглед на изложеното обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание следва да бъде отменена като незаконосъобразна, издадена при неправилно приложение на материалния закон, необоснованост и несъответствие с целта на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 1010 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие № 078608 от 17.10.2023г. и 10 лева заплатена държана такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на З. В. З., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ф. срещу Заповед № 3282з-4394/02.10.2023г., издадена от ВПД Директор – главен комисар А. З..

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“ да заплати на З. В. З., ЕГН [ЕГН] сумата от 1010 /хиляда и десет/ лева, разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

